

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3590/2019
26.08.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владан Стефановић, адвокат из ..., против тужених „Балкан медиа прес“ д.о.о. Београд, ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Борис Богдановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 16/19 од 11.03.2019. године, у седници већа одржаној 26.08.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 16/19 од 11.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 347/16 од 24.10.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете услед претрпљених душевних болова због повреде части и угледа, насталих објављивањем неистинитих информација у тексту под насловом “...! ...!” и “...”, објављеном у дневном листу “Афера” од ...2014. године, број издања ..., солидарно исплате износ од 70.000,00 динара, са законском затезном каматом од 24.10.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, тужбени захтев од досуђеног па до траженог износа 500.000,00 динара, односно за износ од још 430.000,00 динара са законском затезном каматом, одбијен је као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезани су првотужени и друготужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 75.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 16/19 од 11.03.2019. године, ставом првим изреке, одбачена је жалба тужиоца изјављена против става првог изреке пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 347/16 од 24.10.2018. године. Ставом другим изреке, одбијена је жалба тужених и потврђена пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 347/16 од 24.10.2018. године у ставу првом и трећем изреке. Ставом трећим изреке, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 347/16 од 24.10.2018. године тако што су обавезани тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете услед

претрпљених душевних болова због повреде части и угледа, насталих објављивањем неистинитих информација у тексту под насловом “...! ...!” и “...” објављеном у дневном листу “Афера” од ...2014. године, број издања ..., солидарно исплате износ од још 30.000,00 динара, са законском затезном каматом од 24.10.2016. године до исплате, док је у преосталом делу става другог изреке којим је одбијен тужбени захтев за износ од још 400.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате, жалба одбијена као неоснована и потврђена првостепена пресуда. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/2011, 49/2013-ОУС, 74/2013- ОУС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредбе из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, у дневном листу „Афера“ од ...2014. године у рубрици хроника на 12. страни објављен је текст са наднасловом: „...“ у ... и под насловом „...! ...“. Пре почетка текста дословно је наведен део изјаве ГГ, власника хотела „ДД“: „...“, ЂЂ ми је уперио пиштољ у чело, а ЕЕ ударио печат на „споразум“ о добровољном преузимању хотела и тражио да ставим потпис. Ни мртав! – рекао сам. Рекетирају ме ЕЕ, власник „ЖЖ“ и његов кум ЗЗ, ИИ рођени брат.“ У тексту се износе детаљи о групи људи, која је како наводи ГГ, насилно и употребом оружја, покушала да му отме хотел „ДД“ у ..., уз навођење имена тих људи .

Текст у наставку, на 13. страни листа, садржи поднаслов: „...“ са изјавом ГГ и тај део текста гласи: „Ја сам дошао у реалан проблем са враћањем кредита банци. А онда су ми људи из ... банке и ЈЈ, задужен за безбедност банке, послали КК и препоручили зеленаша ЕЕ. Узимам 300.000 евра по наводном уговору о купопродаји хотела и четири аутомобила вредна 120.000,00 евра. Они су ми касније отели (натерали силом и претњама да потпишем) хотел вредан осам милиона евра, на колико је процењен. Осим тога, за три године узели су ми на име камата око 400.000,00 евра. Поседујем доказе да сам им исплаћивао на рачун и у кешу за камату, мафијашку и зеленашку. Престао сам да плаћам рекет који је у почетку износио 24.000,00 евра месечно, а на крају 20.000,00 евра. Зато су почеле уцене и претње мојој породици и мени, а на крају, за 20 дана и три насилна упада и покушаја отимања хотела. Ја сам им вратио 75.000 евра преко рачуна и 300.000,00 евра у кешу. Петнаест месеци по 5.000,00 на рачун и на руке 15 месеци по 20.000,00 евра“.

Током поступка је утврђено да у тексту није верно пренета информација другог лица (ГГ) и да пре објављивања наведеног текста, тужени (новинар и главни и одговорни уредник) нису контактирали тужиоца нити су тражили његов коментар. Тужилац ради у служби обезбеђења више година на руководећим пословима, а када је прочитао текст, био је у стању шока и након тога извесно време је морао да даје

одговоре и објашњења својим синовима, члановима породице и пријатељима који су реаговали на објављену информацију.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право – одредбе чл.9, 79. став 3, члана 80. став 1, 112. став 1., члана 115 став 1. Закона о јавном информисању и медијима и члана 200. став 1. Закона о облигационим односима, када су нашли да су тужени солидарно одговорни за накнаду нематеријалне штете због повреде части и угледа и да су тужени у обавези да тужиоцу ту штету накнаде.

Одредбом члана 9. став. 1. Закона о јавном информисању и медијима прописана је обавеза новинарске пажње, тако што су новинар и главни и одговорни уредник дужни да са пажњом примереном околностима, пре објављивања информације која садржи податке о одређеној појави, догађају или личности, провере њено порекло, истинитост и потпуност.

Према члану 79. став 3. Закона о јавном информисању и медијима, објављивање информације којом се врши повреда части, угледа или пијетета, односно лице приказује у лажном светлу приписивањем особина или својства које оно нема односно порицањем или одбијањем својстава које има, није допуштено ако интерес објављивања информације не претеже над интересом достојанства и права на аутентичност, а нарочито ако се тиме не доприноси јавној расправи о појави, догађају или личности на коју се информација односи.

Одредбом члана 112. став 1. Закона о јавном информисању и медијима, прописано је да лице на које се односи информација чије је објављивању у складу са овим законом забрањено, а које због њеног објављивања трпи штету, има право на накнаду нематеријалне и материјалне штете у складу са општим прописима и одредбама овог закона независно од других средстава правне заштите која том лицу стоје на располагању, у складу са одредбама овог закона.

Неосновани су наводи ревизије тужених о погрешној примени материјалног права, истицањем да објављена информација о тужиоцу није лезионо подобна, јер у спорном тексту тужилац није означен као део групе која се бави изнудама и уценама, ни да је узимао учешће у изнудама и уценама. У овом случају, текст са поднасловом „...“, у издвојеном и уоквиреном делу, садржи исказ ГГ, клијента ... банке о томе да су му људи из ... банке и ЈЈ (тужилац) „задужен за безбедност банке, ... препоручили зеленаша ЕЕ“. Тужилац је означен као особа која клијенту банке препоручује недозвољене послове, чиме је доведен у везу са групом људи која се бави криминалним активностима, што је супротно наводима ревизије, лезионо подобна радња. Изнете чињеничне тврдње су непроверене и подобне да код просечно осетљиве особе, која би се нашла у положају оштећеног, доведу до душевних болова због повреде части и угледа. Поред тога, душевни болови су наступили, јер тужилац више година обавља послове за безбедност и ужива углед у свом радном окружењу, а након објављивања наведене информације, доживео је стрес и поводом спорног текста био је принуђен да даје објашњење о објављеној информацији својој породици и пријатељима. Интерес јавности је да сазна истиниту информацију, због чега је законом установљена дужност новинара и уредника, да пре објављивања информације која садржи податке о одређеном догађају, појави или личности, ту информацију провере, што новинари конкретно нису учинили, јер нису ступили у контакт са тужиоцем нити

су на други начин проверили информацију, а радило се о објективно проверљивој информацији.

Имајући у виду критеријуме из члана 200. став 2. Закона о облигационим односима за одређивање висине правичне новчане накнаде, Врховни касациони суд је нашао да се ниједним ревизијским наводом не доводи у сумњу правилност оцене другостепеног суда да износ од 100.000,00 динара представља правичну новчану накнаду која је сразмерна јачини и трајању душевних болова које је тужилац претрпео. Приликом одмеравања накнаде узети су у обзир значај повређеног добра и циљ коме правична новчана накнада служи, а то је ублажавање последица претрпљених болова. Досуђивање мањег износа не би било у складу са сврхом која се остварује правичном новчаном накнадом .

На основу одредбе члана 414.став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа- судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић